

Nr 227.

Av herr **Tjällgren**, om höjning av tullen å vissa slag av hästar.

Vid förra årets riksdag väcktes motioner om höjning av tullen å hästar från 50 kronor pr styck till 200 kronor. Den anförda motiveringen var av följande lydelse:

Hästuppfödningen inom landet, som de senare åren ökat väsentligt icke minst tack vare rationellare betesvård, är nu mera fullt tillräcklig att rekrytera hästbeståndet både av kallblodiga (ardenner och nordsvenska) och varmblodiga hästar.

Importen av hästar med undantag av avelsdjur av hög klass motverkar landets av staten genom premiering understödda hästavel.

Hästaveln i landet är grundad på renavelsprincipen. I Kungl. Maj:ts reglemente för den med statsmedel understödda hästpremieringen är nämligen angivet, att vid hästarnas bedömande skall i främsta rummet fästas vikt vid känd härstamning av likartad beskaffenhet och visad god nedärvningsförmåga. Såsom likartade angivas de kallblodiga hästar, som äro föremål för premiering,* och vilka hästar dessutom i avseende å typ och egenskaper stå varandra nära. Det stora flertalet av de under de sista åren till landet införda hästarnas härstamning har varit okänd, och ofta hava hästarna varit av för landet främmande raser. Den införsel av dylika hästar, som ägt rum, har med vissa undantag sålunda för hästaveln icke varit av något vidare värde. Till Norrland importerade finska och lettiska hästar äro t. ex. icke av den kvalité, att de lämpa sig för avel.

Under de sista åren har hästaveln inom landet visat en avsevärd stegring. Vad de kallblodiga raserna beträffar, finnes också för närvarande ett tillräckligt omfattande avelsmaterial för att landet, om detta utnyttjas, skall kunna ernå självförsörjning med hästar. Till fördel är därför endast införsel av särskilt framstående avelsdjur.

Import av travare, som årligen förekommer, är icke nödvändig, alldenstund uppfödning av sådana kan ske inom landet. Att som en del hästhandlare och travsportsmän göra gällande importerade travare skulle vara nödvändiga för att stimulera totalisatorspelet, är icke med verkligheten överensstämmande. Statistiken från Solvalla visar, att totalisatoromsättningen är lika stor i exempelvis rena nordsvenska lopp som i lopp där importerade hästar deltaga.

Travare av hög klass, likaväl som förstklassiga avelsdjur, stå för övrigt i så höga pris, att en höjd importtull icke är avgörande för deras import.

En höjning av importtullen från 50 kronor till 200 kronor skulle genom utestängande av mindervärdiga djur bidra till avelns höjande och verka

stödjande för det mindre jordbruket. För särskilt framstående avelsdjur torde möjlighet finnas för Kungl. Maj:t att medgiva införsel utan förhöjd tullavgift.

Bevillningsutskottet avstyrkte motionerna huvudsakligen med hänsyn till gränshandeln, ett skäl som vi dock icke finna avgörande för denna fråga, som onekligen måste anses vara av mycket stor vikt för vår hästavel. Sex reservanter tillstyrkte emellertid en tullsats av 100 kronor pr styck för hästar under hänvisning till att det för närvarande finnes ett tillräckligt omfattande avelsmaterial inom landet för självförsörjning med kallblodiga hästar.

Vid 1932 års riksdag infördes en tilläggstull å 100 kr per styck för varmblodiga hästar. Det torde då även vara rättvist, att ett ökat skydd införes för den kallblodiga hästaveln. I anslutning till föregående års reservation inom bevillningsutskottet vilja vi därför hemställa,

att riksdagen måtte med ändring av nu gällande tillägg till tulltaxan, taxenummer 2 (stat. nr 3), besluta, att tilläggstull skall från och med den dag, som Kungl. Maj:t bestämmer, för vara av nedan omförmäلت slag, som införes från utlandet, utgå efter följande grund:

Tulltaxenr	Statistiskt nr	Tilläggstull
2	3	Hästar, andra än föl under 1 år och hingstar 1 st. 100:— kronor.

Stockholm den 23 januari 1934.

L. Tjällgren.